

skab tilbage til Østertjeneste, og at dette Mand-
skabs Bestaafenhed gjorde det tvivlsomt for mig,
om man kunde vente nogen nyttig Anvendelse for
det, om det var rigtigt at blande det sammen med
andet Mandskab, om det vilde være heldigt, at
man holdt det udelukkende for sig selv. Det var dette
Forhold, som den høitærede Minister fandt, at
jeg havde malet med for stærke Farver. Jeg skal
tillade mig en lille Bemærkning derom, kun for at
den høitærede Minister deri kan se en Opfordring
til nærmere at undersøge, om jeg har havt Ret
eller Urret, om jeg har malet med for stærke Farver
eller ikke. Ved en af de Afdelinger, hvis For-
hold jeg har undersøgt, — og det er for mig
fuldstændig tilstræffeligt, dersom Bestemmelsen om
Østertjenesten ikke er praktisk, ligeoverfor en enkelt Af-
deling eller endog blot ligeoverfor et enkelt af de Aar,
denne Afdeling har havt Mandskab inde — der
var Forholdet saaledes, at det vilde være vel om-
trent 90 Mand, som ville blive tilbage til Øster-
tjeneste; af dette Mandskab vilde der være en
Stamme af dem, som komme til at ligge over 20
Dage inde, — de Længstliggende blive inde 100
Dage —, af hvilke kun en eneste Mand vilde
have været straffet 4 Gange, alle Øvrige derimod
over 5 Gange. Den høitærede Minister har ganske
vist Ret, naar han siger, at det ikke er nogen
Blomst af Mandskab; men jeg tror ogsaa paa den
anden Side, at det vil erkendes, at det ikke var
for strengt et Udtryk, naar jeg kaldte disse Folk
for letfindige Kavalerer. Hvis den høitærede
Minister vil se lidt nærmere paa Forholdet, vil
det vise sig, at blandt dette Mandskab var der som
sagt kun 1 Mand, som kun havde været straffet 4
Gange, men 5 havde været straffet 5 Gange, 4 havde
været straffet 6 Gange, 6 7 Gange, 3 8 Gange, 6 9
Gange, 4 10 Gange, 3 11 Gange og 3 12 Gange.
Jeg tror, at det maa indrømmes, at det saa ikke
var for strengt at sige om dette Mandskab, at
det er letfindige Kavalerer, og for at den høitærede
Minister ikke skal tro, at jeg maler for stærkt,
saa skal jeg sige, at det er et Udbrag af de paa-
gældende Straffeprotokoller. Den høitærede Mi-
nister indvendte endvidere imod mig, at den Mand,
som skulde ligge inde i 100 Dage, og efter hans
Forslag formentlig vilde komme omtrent 88 Dage
paa Vand og Brød, formodentlig havde begaaet
Forseelser, som vare af en saadan Bestaafenhed,
at han ellers vilde komme i en Straffeanstalt; jeg
skal i den Anledning tillade mig at oplyse,
at Saadant ikke var Tilfældet; men at det der-
imod var Summen af en Mængde militære For-
seelser, som vedbleve at gjentage sig, der antoges
at ville have bevirket ham den nævnte Straf; da
jeg har gjennemgaaet Straffelisterne for hver en-
kelt Mand, skal jeg meget gjerne opløse dem, der-
som den ærede Minister maatte ønske det.

Jeg beder undskyldte, at jeg har indstuet
denne lille Bemærkning, jeg skal nu vende til-
bage til det Punkt, hvor jeg slap. Det var,

hvor jeg udtalte, at jeg ansaa denne Diskussion
som gavnlig for Sagen, fordi den viste, hvor al-
vorlig vi betragtede de Spørgsmaal, hvorom den
dreier sig. Jeg udhævede dernæst, at jeg altid
medbragte en høj Grad af Lillid og god Tro til
Enhver, selv om jeg i det enkelte Dieblis stod
som Modstander af ham. Jeg har den Ære med
Hensyn til dette Lovforslags Bestemmelser at staa
som en Modstander af et større Flertal her i
Salen, og jeg maa ligeledes, hvad jeg meget be-
klager, i dette Tilfælde staa paa et andet Standpunkt
end den høitærede Minister. Den høitærede Minister
veed, hvor gjerne jeg iøvrigt følger ham; den høitærede
Minister veed, hvor meget jeg anerkjender hans Virken
og Arbeiden for Hæren; og naar det ærede Medlem
for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Sen-
sen) gjentaltde i min Erindring en Udtalelse, som
jeg har fremsat her i Salen den første Gang, jeg
traadte frem for Ætinget, hvori jeg udtalte den
ærede Minister og udhævede den Omfugt og Sam-
vittighedsfuldhed, hvormed han omfattede alle Ar-
bejder, der ere ham betroede, er jeg overbevist om,
at jeg til en hvilkenkomhelst Tid helt og fuldt vil
kunne underskrive disse Udtalelser, saaledes som jeg
gjør det den Dag i Dag. Men det er netop
denne min Tro paa den høitærede Ministers Sam-
vittighedsfuldhed, som er mig en særlig Borgen
for, at hvad der er fremdraget af de militære
Medlemmer her i Salen, dog ikke vil være ganske
forgjæves. Jeg tror, at den ærede Minister vil
have den Lillid til mig og til de andre Medlem-
mer her i Salen, at han vil vide om os, at
naar vi saa stærkt have fremdraget vore Tvivl
og vore Betænkkeligheder lige overfor det foreliggende
Lovforslag, naar vi have udtalt, at efter vor
Overbevisning var der indenfor Hæren meget
dette Ansættelse, om den høitærede Minister paa
dette Punkt havde truffet det Rette, saa have vi
gjort det, fordi vor Betragtning af Sagens ind-
gribende Betydning for Krigsmagten og dens In-
divider gjorde os det til Pligt at rette en Appæl
til den ærede Minister. Jeg for mit Bedkom-
mende er overbevist om i den Henseende heller
ikke at gjøre en feil Appæl til den ærede Minister.
Jeg gaar ud fra det som givet, saaledes som det
blev ytret af det ærede Medlem her i Nærheden
(Nimestad), at den ærede Ministers Ønske om at
faae denne Lov fremmet dog neppe vil bewirke
nogen yderligere 2 Maaneders Forlængelse; —
og, idet jeg saaledes gaar ud fra, at
Lovforslaget derfor dog ikke kan blive bragt til
Ende i denne Samling, tror jeg ikke at gjøre no-
gen feil Appæl til den ærede Minister, naar jeg
udtaler det Saab, at han senere vil give Hærens
Jurisdiktionschefer og høiere Befalingsmænd den
Lillighed, som de formentlig hidtil ikke have havt,
til at udtale sig om, hvorvidt de tro fornøden
Betryggelse givet ved Lovforslaget i dets Hel-
hed. Thi Det er selvfølgelig, at det kan have
havt stor og tilstræffelig Betydning for den